

Pusan Pulinat

LAPPEENRANNAN SEUDUN LUONNONSUOJELUYHDISTYS ry:n JÄSENKIRJE 2019

LAPPEENRANNAN SEUDUN LUONNON- SUOJELUYHDISTYS

Yhdistys kuuluu Suomen luonnonsuojeluliittoon Etelä-Karjalan piirijärjestön kautta.
Toiminta-alueemme ulottuu Joutsenosta Taipalsaarelle, Luumäelle ja Ylämaalle.
Toimipisteemme on Lappeenrannan Linnouksessa Saimaan luonnonsuojelukeskuksessa.

MONIPUOLISTA TOIMINTAA

PUSAN PULINAT

*Yhdistyksen ja piirin verkkosivut saivat uuden ilmeen syksyllä.
Tulevat tapahtumat ja muut ajankohtaiset löydät etusivulta,
jonka taustakuvassa on tummarauniainen.
Karri Kuitunen kuvasi harvinaisen saniaisen Joutsenossa.*

Suomen luonnonsuojeluliitto
Lappeenranta

Saimaan luonnonsuojelukeskus
Katariinantori 6, 53900 LAPPEENRANTA

Yhdistys kuuluu Etelä-Karjalan piirin kautta Suomen luonnonsuojeluliittoon

Yhdistyksen hallitus vuonna 2019

Puheenjohtaja: *Kimmo Saarinen*, puh. 041 4631737, kimmo.saarinen@allergia.fi
 Hallituksen jäsenet: *Eija-Hilkka Anttila, Raija Aura, Salla Huuskonen, Pirjo Iivanainen, Marjaana Karhu, Martti Karhu, Jari Kiljunen, Anne Sahala, Pertti Siilahti ja Urpo Vartiainen*

Voisiko kaupunki luopua avohakkuista yhdistyksemme juhluvuonna 2019?

Suomen luonnonsuojeluliitto kampanjoi viime vuonna avohakkuuttoman metsätalouden puolesta. Lyhyessä ajassa yli 50 000 suomalaista allekirjoitti aloitteen. Enkä ihmettele: en tunne ketään, joka tykkäisi kulkea hakkuuaukoilla. Eivätkä ne metsälajistoakaan monimuotoista. Metsäpuolella aloite tuomittiin ärhäkkäästi, metsäsodillakin peloteltiin. Puheissa vilahtelivat tuohivirsut, pokasahat ja hevospelit. Mitenköhän ne muualla pärjäävät, sillä monessa Euroopan maassa avohakkaamiseen pohjautuva metsätalous on kielletty. Eikä se Suomessakaan ollut sallittua ennen sotia. Sotakorvausten maksua vauhdittamaan laadittu poikkeustila jatkuu kuitenkin edelleen, ja puunjalostusteollisuus hyötyy metsänomistajien kustannuksella. Näin meille kertoi jatkuvapeitteisestä metsänkasvatuksesta *Risto Sulkava* Imatran yhdistyksen syysvuosikokouksessa. Kannattaa tutustua Itä-Suomen yliopiston professori *Timo Pukkalan* kirjoituksiin <https://blogs.uef.fi/forest-issues/>, kuinka ”ahne ja laiska” metsänomistaja voi ylläpitää monimuotoisempaa metsäluontoa! Metsänhoitajiemme olisi nyt korkea aika kuunnella kansalaisten mielipiteitä, kun elävää metsää aletaan ymmärtää myös ilmastonmuutoksen hillinnän ja ihmisten terveyden kannalta.

Lappeenrannassa ”uusia” hoitoajatuksia ei valitettavasti ole ymmärretty. Viime syksynä vihreiden valtuustoryhmä teki Lappeenrannan kaupungille aloitteen siirtymisestä jatkuvan kasvatuksen periaatteisiin kaupungin talousmetsäperiaattein hoidetuissa metsissä. Kaupunki laati aloitteelle luokattoman vastineen, joka ei mennyt kaupunkikehityslautakunnassa läpi vaan se palautettiin parempaan valmisteluun. Teksti oli kyllä Green Lappeenranta – jollaista ei ole olemassakaan. ”*Suojeltuja metsiä on 7-15 % metsäpinta-alasta!*” ”*Vuonna 2016 huomautettiin vanhojen metsien suuresta määrästä ja sitä kautta tulevasta kasvun pienenemisestä ja tuhovaarasta!*” Meidän näkökulmasta kaupungin GreenReality on toista maata.

Vaan kyllähän muutkin osaavat. Viime vuonna vänkäsimme niin Sikosalon saaren kuin Rauhan luontomatkailualueen metsistä. Savitaipaleen ja Imatran suunnalla seurakunnat paikkasivat talouttaan metsänhoitoyhdistysten viitoittamin yrmein hakkuukeinoin. Ja katsokaapa vaikka karttaa Vitsain saarista Saimaalla – ne on merkitty suurelta osin luonnonsuojelualueeksi, mutta ilmakehä kertoo muuta!

Mutta onneksi kotikulmiltamme löytyy vielä oikeaa metsää. Menemme tänä vuonna ainakin Parkkolan metsään Lemillä. Luontovuoden tapahtumia esitellään sivuilla 3-5, toivottavasti sieltä löytyy sinullekin sopivaa kohdetta ja aihetta. Päätapahtumana järjestämme yhdessä piirin kanssa 50-v. juhlan toukokuussa, nähdään ainakin siellä!

Kimmo Saarinen, puheenjohtaja

Tapahtumakalenteri

HELMIKUU

kuvailta: ke 6.2.2019 klo 18:00-20:00 – Lappeenranta, Linnoitus, Kehruuhuone
Toimittaja, kirjailija ja luontokuvaaja *Kimmo Ohtonen* kertoo kuvin luontosuhteestaan. Ennen luentoa luonnonsuojeluliiton jäsenillä on mahdollisuus tavata Kimmo klo 17 Linnoituksen luonnonsuojelukeskuksessa – tulehan juttelemaan tai hakemaan signeeraus kirjaasi!

MAALISKUU

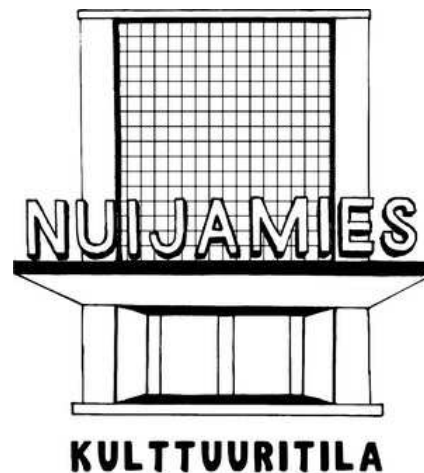
vuosikokous ja kuvailta: ke 6.3.2019 klo 17:00-20:00 – Lappeenranta, Linnoitus, Luonnonsuojelukeskus

Yhdistyksen sääntömääräinen kevätkokous klo 17, jonka jälkeen klo 18 lähdetään epäviralliselle aikamatkalle maakunnalliseen luonnonsuojeluliikkeeseen. Vuonna 1969 perustetun Etelä-Karjalan luonnonsuojeluyhdistyksen jälkeläisten, Lappeenrannan seudun luonnonsuojeluyhdistyksen ja Etelä-Karjalan luonnonsuojelupiirin matkalle mahtuu menestystä ja menetyksiä, sitkeitä voittoja ja katkeria tappioita sekä iso joukko aktiivista luonnonsuojeluväkeä!

TOUKOKUU

yhdistyksen 50-v. juhla: la 18.5.2019 klo 17:00 – Lappeenranta, Kulttuuritila Nuijamies (Valtakatu 39)

Yhdistyksen ja luonnonsuojelupiirin yhteinen vuosijuhla sisältää toivottavasti vähän puheita ja enemmän luontoa! Tarkempia tapahtumatietoja täydennetään yhdistyksen verkkosivuille kevään edetessä.

kasviretki: ma 20.5.2019 klo 18:00-20:00 –

Lappeenranta, Rakuunamäki, Adolf Ehrnroothin aukio Tykkimiehenraitin reunalla

Kasviretki johdattelee historiallisen Rakuunamäen maisemiin. Lähdemme liikkeelle keskusaukiolta ja suuntaamme länteen upseerikerhon ja rantaraitin suuntaan. Pääsemme kenties näkemään, miten vieraslajit valtaavat luontoamme – tai sitten torjuntatalkoot ovat tuottaneet toivottua tulosta!

KESÄKUU

kasviretki: su 16.6.2019 klo 10:00-12:00 –

Lappeenranta, Pappilanniemen lehto, pysäköintialue

Luonnonkukkien päivän retkikohteena on Pappilanniemen kasvirikas lehto. Vajaan 30 hehtaarin alueelta on löydetty yli 350 kasvilajia. Luvassa on myös kallioiden ja rantojen kasveja; sen sijaan vuoden teemalajiksi valittuja lumpeita tuskin nähdään. Lappeenrannan Pappilanniemi on nyt pysyvästi rauhoitettu suojelualue, joka oli kaupungin luontolahja satavuotiaalle Suomelle vuonna 2017.

kasviretki: ti 25.6.2019 klo 18:00-20:00 –

Lappeenranta, Linnoitus, Saimaan luonnonsuojelukeskus

Linnoituksen kasviretkellä suunnataan historiaa kukkiville valleille, joko Pallon tai kaupunginlahden puolelle kesän aikataulusta ja kasvitarjonnasta riippuen. Sotatulokkaiden, legendaaristen taikayrttien ja tärkeiden ravinto- ja maustekasvien ohella tarjolla on kirjava joukko ketojen ja niittyjen kasveja. Monilla retkillä on kohdattu yllätyksiä, todennäköisesti myös tänä kesänä...

ELOKUU

niittotalkoot: la 10.8.2019 klo 10:00-14:00 –

Lappeenranta, Niemisensaari, Riihilahdentie 508

Yhdistys järjestää Luonnonperintösäätiön hallinnoimalla Riihilahden perinnetilalla niittotalkoot jo seitsemättä kertaa. Käsiniittokoneen työtä täydentämään tarvitaan käsipareja viikatehommiin! Ja kun heinä ehtii sopivasti kuivahtaa, paikalle päästään palaamaan kahden viikon päästä haravointitalkoisiin. Mikäli sinulla ei ole kulkuvälinettä, ota yhteyttä kimpakyytien järjestämiseksi! Kahvi- ja evästarjoilu.

**niitto- ja haravointitalkoot: ti 20.8.2019 klo 17:00-19:00 –
Lappeenranta, Joutseno, Anolantie 59**

Perinteiset Anolan keldon niitto- ja haravointitalkoot Joutsenossa Anolan kylällä. Mikäli käytössä on edellisvuosien tavoin kaksi niittokonetta, muutaman tunnin urakoinnilla selvitään. Kohde sijaitsee noin viisi kilometriä Joutsenon kirkolta etelään; mikäli sinulla ei ole kyytiä, ota yhteyttä ja mietitään kimpakyydityksiä! Kahvi- ja evästarjoilu.

**haravointitalkoot: la 24.8.2019 klo 10:00-14:00 –
Lappeenranta, Niemisensaari, Riihilahdentie 508**

Riihilahden tiluksilla pari viikkoa aiemmin kaadettu heinä haravoidaan nyt kasoihin ja pistetään säistä riippuen seipäille tai taivaan tuuliin. Oman haravan (tai mieluummin haran) voi ottaa mukaan! Kuljetus voidaan järjestää. Kahvi- ja evästarjoilu.

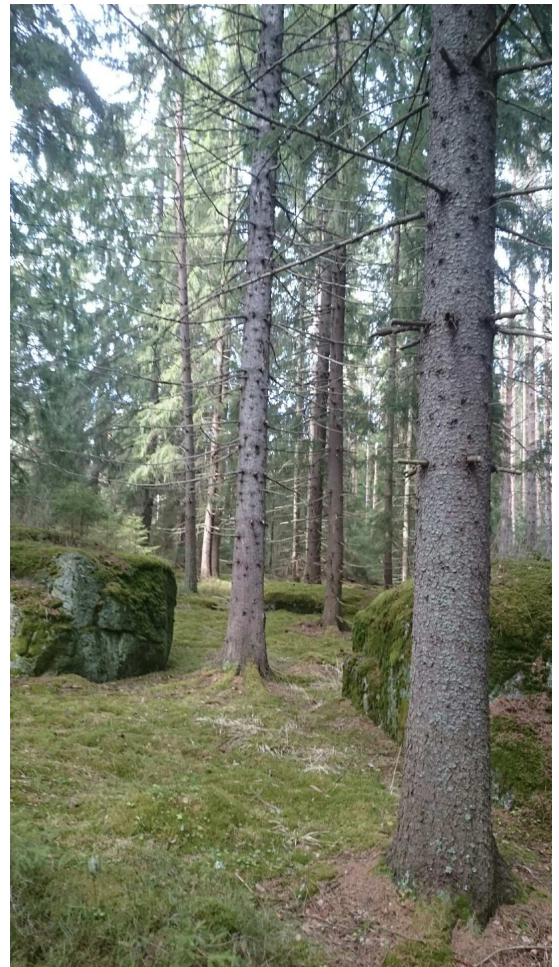
**metsäretki: la 31.8.2019 klo 12:00-15:00 –
Lemi, Parkkolantie**

Lemin Parkkolan kylässä on toistakymmentä hehtaaria aarniometsää, missä kirves ei ole heilunut vuosikymmeniin. Tämä paikka siirtyi loppuvuodesta 2018 suojaan biotaloudelta (=hakuilta). Mikä olisikaan siis parempi päivä viettää Suomen luonnon juhlapäivää! Kohteelle on mahdollisuus tulla kimpakyydillä, ota yhteyttä mikäli tarvitset kyytiä.

LOKAKUU

**retriitti: su 6.10.2019 klo 14:00-18:00 –
Lappeenranta, Niemisensaari, Riihilahdentie 508**

Hiljan päivää vietetään 8.10., mutta hiljaisuuteen voi vetäytyä hetkeksi jo muutaman päivän ennakkoon. Luonnonperintösäätiön tiluksilla on mahdollisuus viettää hetki itsekseen luonnossa tai jakaa ajatuksia muiden samanhenkisten kanssa. Säätiön mailla on laaja suojelumetsä, josta löytyy nähtävää myös pimenevissä syysilloissa.

**vuosikokous: ti 29.10.2019 klo 17:00-18:00 –
Lappeenranta, Linnoitus, Luonnonsuojelukeskus**

Yhdistyksen sääntömääräisessä syysvuosikokouksessa käsitellään seuraavan vuoden toimintasuunnitelma ja talousarvio – ja valitaan hallitukseen toivottavasti uusia jäseniä! Kokouksen jälkeen on kuvaesitys, jonka aihe on toistaiseksi avoin. Tarkempia tietoja myöhemmin yhdistyksen verkkosivuilla.

Päivitetyt tapahtumatiedot: <https://www.sll.fi/lappeenranta/tapahtumat>

Lisää tapahtumatietoja: <https://www.sll.fi/etela-karjala/tapahtumat>

Oletko käynyt Rantaraitilla?

Kimmo Saarinen

Kaupunkilaisten ja retkeilijöiden käyttöön tarkoitettu Rantaraitti seurailee Pien-Saimaan rantoja ja ulottuu Pallosta Skinnerilaan noin seitsemän kilometrin matkan. Viime syksynä raitista viimeisteltiin vajaan kilometrin osuus Korkkitehtaan rannan ja Huhtiniemen väliselle alueelle.

Tiesitkö?

Järviruoko on yksi maapallon laajimmalle levinneitä kasveja. Se puuttuu vain joistakin tropiikin alueilta (mm. Amazonin alueelta) sekä Islannista ja arktisimmilta seuduilta. Etelä-Karjalassa Ruokolahti on saanut nimensä järviruokoista.

esittelytauluun (seuraavalla sivulla), joka vastaanottaa kulkijat raitin molemmista päistä sekä myös Huhtiniemen leirintäalueen puolelta.

Tämä osuus poikkeaa muista siinä, että kaupunki halusi raitin varrelle luontoarvoja esitteleviä tauluja. Taulut syntyivät kerrassaan mallikkaan yhteistyön tuloksena: minä kirjoittelin tekstit, jotka graafikko *Heli Pukki* kuvitti hienosti liito-oravateeman ympärille. Kymmenessä taulussa kerrotaan ranta-alueen puustosta ja kasvillisuudesta. Keskeisenä elementtinä on elävä monimuotoinen metsäluonto, joka tekee ihmisellekin hyvää. Tämän kirjailin

”Luontoraitin” keskeisenä promoottorina oli kaupunginpuutarhuri *Hannu Tolonen*. Hänen johdollaan raitti linjattiin ja rakennettiin luontoarvojen ehdoilla. Raitin varrella on reheviä lehtolaikkuja ja lähteiden sekä tihkupintojen lähiympäristöjä. Lähteet ovat vesilailalla suojeltuja. Liito-orava, valkoselkä- ja pikkutikka, kuhankeittäjä sekä monet lepakot kertovat oikeasta metsästä eikä mistä tahansa puupellosta.

Luontoraitin viimeisteli lähde- ja pallekivikkoalueen ylittävä silta, joka mahdollistaa pyöräilyn ja on esteetön pyörätuolille ja rollaattorille. Kun koko Rantaraitti on esteetön ja vielä valaistu, mikäs on siellä kulkijoiden mennä!

Kun teimme viime syksynä videokuvausta Rantaraitilla, kävelijöitä ja pyöräilijöitä kulki ohitsemme jatkuvana virtana. Sehän sykähdytti – kyllä lappeenrantalaiset arvostavat lähiluontoa ja -metsiä! Jos et ole vielä ehtinyt paikalle, käyhän haukkaamassa raikasta metsäilmaa ja lue samalla metsikön asukkaista!

HOITAMATON METSÄ ON TERVEELLISEMPI

Huhtiniemen rantaraitin varrella metsä näyttää metsältä. Sinne kuuluu monenikäisiä puita taimista ja pienistä pensaista parhaassa voimassa oleviin puunuorukaisiin ja raihnaisempiin vanhuksiin. Iäkkäimmät ovat antaneet jo periksi ja kaatuneet sikin sokin muiden varjoon. Joukossa on lehtipuita ja havupuita, pinnoillaan kääpiä ja jäkäliä, sammalia ja saniaisiakin.

Tällainen metsä ei voi huonosti eikä se kaipaa hoitoa. Päinvastoin, se hoitaa meitä. Kulkeminen elävässä luonnossa paitsi virkistää myös vahvistaa mieltä ja kehoa. Varsinkin näkymätön monimuotoisuus, maaperän bakteerit ja sienet sekä puista irtoavat hiukaset ja kaasut – 'metsän tuoksu' – on tärkeä ihmisen luontaisen immunitietin kouluttaja.

Ihminen on eläimenä osa luonnon verkostoa. Kaupunkimaisessa ympäristössä immuunijärjestelmä ei välttämättä opi lukemaan luonnon muita osia järkevästi. Tuloksena on 'hyvinvointisairauksia': allergiaa ja astmaa, diabetesta, keliakiaa, Crohnin tautia

ja muita tulehduksellisia suolistosairauksia, pesäkekovettumatauti (MS-tauti) ja monia muita. Jopa alzheimer ja masennus on kytketty biodiversiteetin laajamittaiseen häviämiseen.

Luonnontilainen metsä on monimuotoinen elinympäristö ja koti tuhansille lajeille. Tiheässä pensaskerrossa elää satoja hyönteislajeja, jotka ovat ravintona punarinnalle, pajulinnulle ja muille pikkulinnuille. Niiden pesä rakentuu pensaikon suojiin tai vanhan puun koloon, joita harvinaisemmatkin tikat naputtelevat. Kolot kelpaavat myös liito-oravalle, joka öiseen aikaan käy syömäpuuhissa nuoremmissa lehtipuissa.

Metsän monimuotoisuus on suurelta osin aistiemme ulottumattomissa. Maahan rojahtanut puunrunko ei todellakaan ole viraton, sillä homeet, käävät ja muut sienet ovat siellä kotonaan. Ja missä sienet palauttavat ravinteita kiertoan, siellä kipittävät myös miljoonat hyönteiset. Suomalaisen metsän kenttäkerros ja maaperä kuhisevat elämää, jolle ei ole sijaa hoidetussa puupellossa tai puistossa.

Rantaraitin luontotaulut kertovat varsinkin puiden merkityksestä metsäluonnon monimuotoisuudelle. Kulje siis Saimaan muinaisrantaa, katso Salpausselän lähteikköä ja anna elävän metsän tehdä sinulle hyvää!

Luontotaulujen tekstit:
Kimmo Saarinen 2017

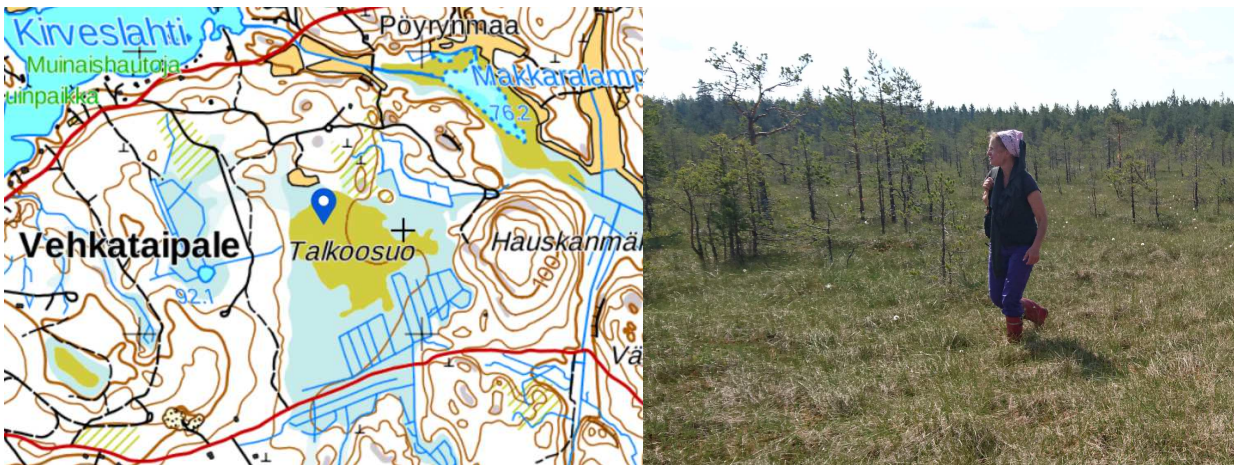
LAPPEENRANTA

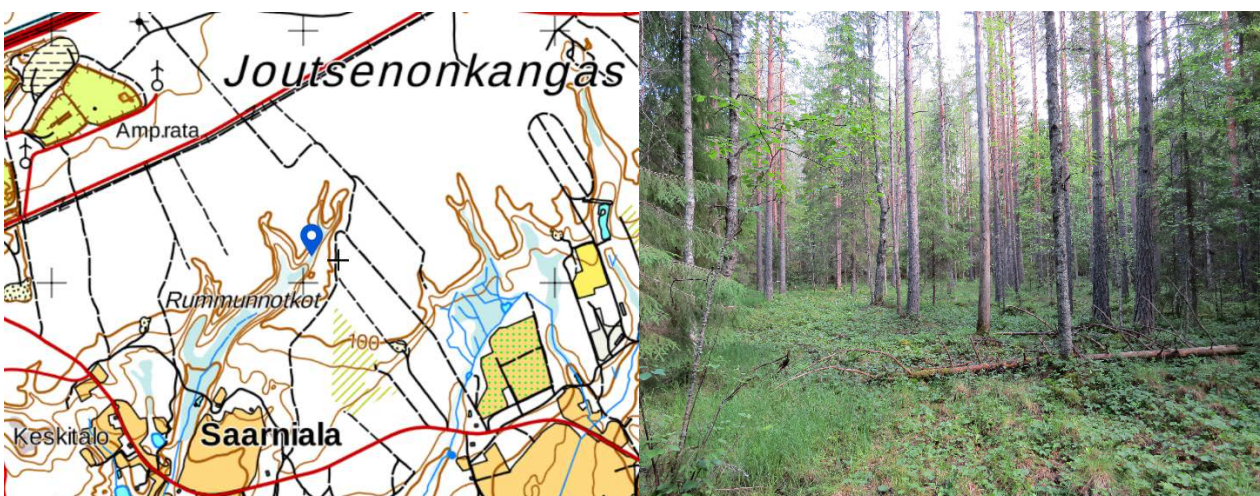
Saapastele suolle!

Jari Kiljunen

Lähes luonnontilainen **Talkoosuo** sijaitsee Taipalsaarella lähellä Vehkataipaleen pumppuasemaa. Paikalla pääset tutustumaan rämeen kasveihin ja perhosiin, niiden joukossa mm. rämekylmänperhonen ja saraikkoniittysilmä. Suon länsireunalla on kalasääsken pesä. Navigaattoriin osoitteeksi Paarmalantie 200 ja kohteen koordinaatit ovat P 6780290; I 567723 (ETRS TM35FIN).

Joutsenonkankaan reunalla on **raviineja**, jääkauden aikaansaamia rotkolaaksoja. Kohteet ovat lähteisiä, ja pohjalla virtaa puro. Kuvassa on pienialainen korven alatyyppejä, muurainkorpi. Sieltä löydät vaikkapa korpialvejuuren. Navigaattoriin osoitteeksi Raviinitie 160 ja kohteen koordinaatit ovat P 6774201; I 577074 (ETRS TM35FIN).

Kirjoittaja on aktiivinen luonnossaliikkuja, joka viihtyy parhaiten metsissä tai virtaavan veden äärellä, useimmiten kiikarit kaulassa ja joskus kamerakin sattuu matkaan.

Arkaainen suihkulähde

Eija-Hilkka Anttila

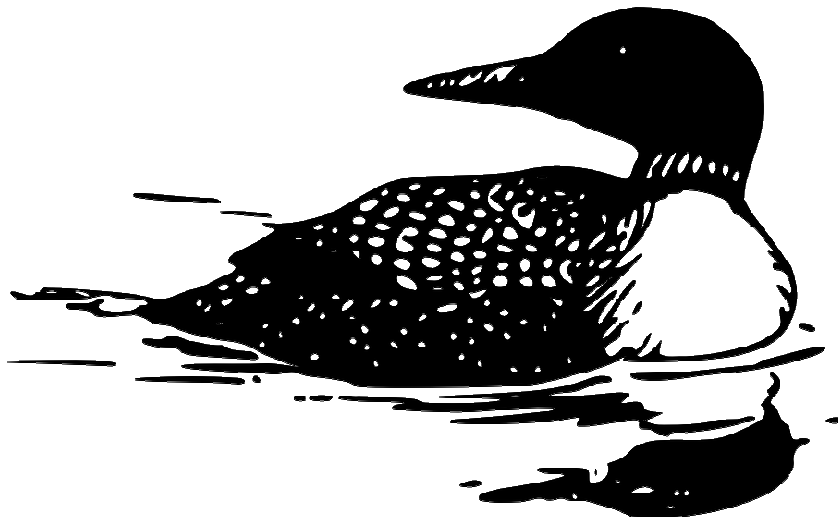
Laituri on taikapaikka, kaikkihan sen tietävät. Omani on kohdassa missä Saimaa muodostaa kapeahkon salmen. Siellä tuntuu kuin olisi joen rannalla ja varsinkin lämpöisinä, aurinkoisina tuokioina jokin olento Kenneth Grahamen Kaislikossa suhisee -kirjassa. Hermostunut Myyrä? Riehakas Rupikonna? Tai kenties paremminkin hän, joka heistä ensi kerran luki aikansa aamussa. Mihinpä pääsisi ihminen saduistaan ja myyteistään. Kun punarinta saattelee saunalle ja sieltä pois, niin hyvään se tietenkin tietää.

Mieliharrastuksiani on maata laiturilla hipihiljaa vatsallani, pitkään ja kärsivällisesti. Silloin näkee ihmeitä. Järviruoko taipuu peukaloisesta pikkuisen, hippiäisestä ei hiukkaakaan. Haukikaverukset tulevat toistuvasti illansuussa samaan aikaan samaan paikkaan, viiptyvät rinnatusten aikansa (ajan jossa ehdin saada ankaran lihaskrampin lapaluun alle) kunnes lähempänä ruovikkoa oleva koskettaa toista varovasti ensin kerran, sitten toisen, ja sen jälkeen ne kuin yhteisestä sopimuksesta lipuvat pois.

Kun yöt ovat pimenneet, voin kääntyä selälleni ja katsella paitsi tähtiä myös lentokoneiden valoja. Haa, siellä matkustamossa joku varmaan juuri ottaa selfien ja kulauttaa konjakin kurkkuunsa tietämättä, ettei ole yhtään sen hienommassa paikassa kuin huussini yllä.

Olen ollut hepokattien suurten desibelien konserteissa. Olen nähnyt norpan ja joutsenpoikueiden armadat. Viime kesänä koin jotakin, mikä vieläkin erikoisella tavalla värähdyttää.

Jokin oli lähtenyt salmen suulta pitkään, pitkään sukellukseen, ja täydellisenä ihmeen ilmestyksenä se juuri siinä, silmiäni edessä, miltei kätteni ulottuvilla kohosi pintaan. Ensin avautui suihkulähde, ryöpsähti rajusti ja kirkkaasti, ja muutama pisara kuin pyhää arkaaista vettä lennähti kasvoilleni. Sen keskeltä ilmaantui kuikka tyynenä ja uljaana. Näky osui suoraan mielen myyttisiin syvyyksiin. Jos minulla olisi ollut kallionseinämä ja punamultaa, olisin maalannut sen siihen.

Saako ihmisiä pelotella?

Pirjo Iivanainen

Terrorismi on määritelty toiminnaksi, jossa omaa etua tavoitellaan muista piittaamatta. Arkipäivän terrorismia on ahneus ja kulutus piittaamatta eettisistä ja ekologisista perusteista ja seurauksista. Ahneus näkyy myös halvan tavaran haalimisena, kun samalla rahalla halutaan enemmän ja enemmän. Tavaran tuottajat ovat ottaneet kopin tästä ja tuottavat heppoista, korjauskelvotonta bulkkia, joka päättyy pian ongelmajätteeksi.

Kulutussyhteiskunnissa ihmisten prioriteettitaju on häiriintynyt ja johtanut ennennäkemättömään kerskakulutukseen. Siitä haetaan tyydytystä, rentoutumista, helppoa hyvää oloa, turvallisuutta ja pätemistä muiden silmissä. Tästä päästäksensä ihmisen olisi tunnistettava ja erotettava sisäsyntyiset todelliset tarpeet ja välttämättömyydet sosiaalisesti muodostuvista haluista ja fetisseistä. Tavaroiden paremmin turvallisuuden tunnetta tuovat vaikkapa yhteisöllisyys, kulttuuri, taide, paikallisuus ja lähidemokratia.

Mutta saako ihmistä pelotella? Kerskakulutuksen seurauksien kanssa jokaisen meistä pitäisi tehdä tiliä. Haluammeko edistää omalla toiminnallamme ilmastonmuutoksen aiheuttamaa kolmannen maailman kurjuutta, uhkaavaa täystuhoa tulvien ja myrskyjen muodossa, kuivuuden aiheuttamia sotia ja ilmastopakolaisaaltoja, biodiversiteetin kaventumista ja tuotantoeläinten julmaa kohtelua? Tämä on tehtävä tietoisesti, sillä ilmastonmuutos ja sen seuraukset eivät kuulu käytännölliseen ja arkiseen ihmiskuvaamme, siksi abstrakti uhka ei kosketa tarpeeksi konkreettisesti, vielä. Sen sijaan on helppoa kieltää koko ilmiö tai vajota toivottomuuteen.

Pelko ei ole mikään vipu, joka saisi automaattisesti aikaan toimintaa. Sen vuoksi tarvitaan ihmisten erilaisuuden tunnustavaa moninaista viestintää. Ihmistä on kuitenkin kunnioitettava tiedostavana olentona tarjoamalla todellista tietoa, joka perustuu asiantuntijoiden ja puolueettomien tutkijoiden selvityksiin. Miten vielä saataisiin silta tiedon ja elämäkäytäntöjen tai jopa elossasäilymisvietin välille!

Meidän leveysasteillamme ei ole helppoa päästä kestävänkokoiseen hiilijalanjälkeen. Yhteiskunnan rakenteet eivät järkevästi tue ekologista elämänmuotoa. Niinpä asumisen, liikkumisen ja ruoantuotannon järjestäminen sekä tuotannon tukipolitiikka ovat kaukana ekologisesta optimista ja ne kaipaavat kovasti päättäjien ryhdistäytymistä.

Sitä paitsi säästäminen täällä voi aiheuttaa ongelmia toisaalla. Esimerkiksi käytössä ekologisen ja mukavan hiljaisen sähköauton rakentamiseen tarvitaan harvinaisia maametalleja sekä litiumia ja kobolttia, joita louhitaan sietämättömissä oloissa ja laajoja ympäristötuhoja aiheuttavissa kaivoksissa etupäässä Kiinassa ja Kongossa. Mutta öljyn poraaminen ei ole sekään kovin siistiä luonnon suhteen. Siksi ainoa kestävä ratkaisu pidemmällä aikavälillä olisi pyhänä oikeutena pidetyn yksityisautoilun vähentäminen ja julkisen liikenteen lisääminen tarpeita vastaavasti. Sitä paitsi kimppa-autoilukin on kivaa!

Kun jokin ajatusmalli menee äärimmäisyyksiin, syntyy vääjäämättä vastavoima. Niinpä kulutushysterialle vastauksena on syntynyt kohtuusliikkeitä, vahvistuvaa ympäristötietoisuutta ja kulutuskriittisyyttä ympäri maailmaa. Suomessakin toimii kohtuusliikkeitä ympäri maata. Kohtuusliikkeen kymmenen kohtuullista ilmasto-vaatimusta on luettavissa seuraavalla sivulla sekä enemmänkin tietoa

nettiosoitteissa <https://www.kohtuusliike.fi/>, <https://www.kohtuusliike.fi/wp-content/uploads/2018/10/10-kohtuullista-ilmastovaatimusta.pdf>,
<http://www.kohtuusvaarassa.com/about/>.

Toivon horisonttia on pidettävä yllä, sillä mahdollisuuksien ikkunoita on avautumassa! Jopa sottapyttyinä pidetyissä maissa, Intiassa ja Kiinassa, tehdään mittavia investointeja ilmaston ja ympäristön suojeluun.

Kymmenen kohtuullista ilmastovaatimusta

1. Hiilen, öljyn, kaasun ja turpeen jättäminen maahan on selkein ja tehokkain tapa torjua haitallista ilmastomuutosta.
2. Fossiilisia polttoaineita tuottavien ja runsaasti käyttävien yritysten ja niiden etujärjestöjen osallistumista ilmastoon vaikuttavaan yhteiskunnalliseen päätöksentekoon on rajoitettava.
3. Kaikilla tulee olla mahdollisuus irtautua ilmastoa vahingoittavasta palkkatyöstä tarjoamalla kaikille perustulo ja tukea työajan lyhentämiseen, uudelleenkoulutukseen ja omavaraistuotantoon.
4. Ylikulutusta täytyy alkaa rajoittaa asettamalla tuloille katto progressiivisen verotuksen avulla ja sääntelemällä ympäristöä vahingoittavaan toimintaan yllyttävää mainontaa.
5. Yhteistyössä maanviljelijöiden kanssa on siirryttävä agroekologian ja ilmastokestävyyden periaatteiden mukaiseen kasvispainotteiseen maatalouspolitiikkaan ja ruokajärjestelmään.
6. Avohakkuista pidättäytyminen, joutomaiden metsittäminen ja ojitettujen soiden ennallistaminen yhteistyössä metsänomistajien kanssa antavat puille, pensaille ja turpeelle mahdollisuuden kasvaa ja tasapainottaa ilmastoa.
7. Turvallisuuspolitiikan painopiste tulee siirtää ilmastomuutoksen torjuntaan ja voimavaroja siirtää mittavasti puolustusmenoista ilmastotoimiin.
8. Fossiilista energiaa runsaasti hyödyntäneiden yritysten ja valtioiden tulee korvata köyhien maiden ja kansanosien kärsimiä äärimmäisten sääilmiöiden aiheuttamia vahinkoja, tukea sopeutumista muuttuviin oloihin tai mahdollistaa pääsy turvaan.
9. Ilmastonsuojeluunkin liittyvän teknologian käyttöönotossa täytyy noudattaa varovaisuusperiaatetta ja teknologiset ratkaisumallit voivat toimia vain osana muuta yhteiskunnallista muutosta.
10. Hitaampaa väestönkehitystä voidaan edistää takaamalla kaikille asuinpaikasta tai sukupuolesta riippumatta mm. pääsy kouluun, riittävä toimeentulo, tarpeelliset terveyspalvelut ja itsemääräämisoikeus.

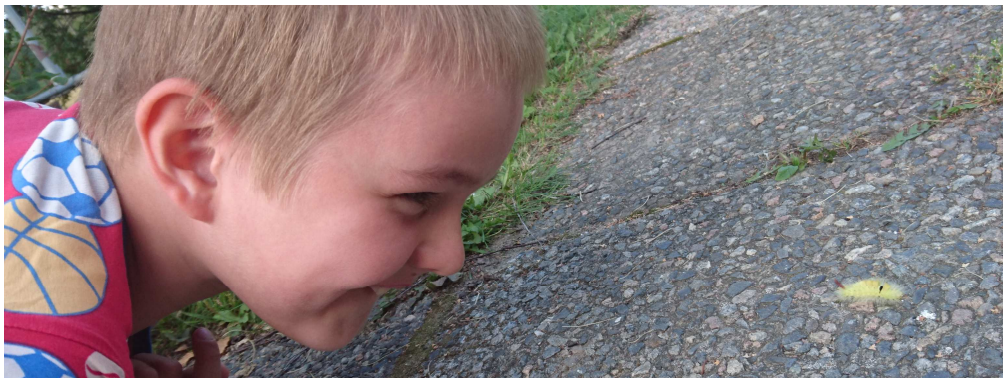

Kohtuusliikkeen aktiivit työstivät Mahatma Gandhin syntymäpäivän kunniaksi kymmenen kohtuullista ilmastovaatimusta 2.10.2018.

PUSAN PULINAT on Lappeenrannan seudun luonnonsuojeluyhdistyksen jäsenlehti. Nimensä se on saanut saimaannorpasta.

Saimaannorppa (*Pusa hispida saimensis*, vanh. *Phoca hispida saimensis*) on norpan alalaji, jota tavataan vain Suomessa, Saimaan järvioltaassa. Se on relikti, joka jäi saarroksiin Saimaalle viimeisimmän jääkauden jälkeisen maankohoamisen seurauksena noin 8 000 vuotta sitten. Alalaji on tämän jälkeen sopeutunut elämään makean veden olosuhteissa, ja se on Suomen ainoa kotoperäinen nisäkäs.

- Lähde: Wikipedia

PISTÄYDY LINNOITUKSEN LUONTOPUOTIIN!

Linnoituksen Luonnonsuojelukeskuksesta löytyy **Pieni Luontopuoti**, jossa myydään mm. norppatuotteita, pehmoeläimiä ja muita tuotteita. Luontopuoti on avoinna varmimmin maanantaisin ja tiistaisin klo 12–15, usein myös muina arkipäivinä. Aina voi astua sisään kun ovi on auki, vaikka juttelemaan ajankohtaisista luonnonsuojeluasioista! Voit myös sopia vierailuajan etukäteen: anna.vuori@sll.fi

Luonnonsuojelupiirin metsäryhmä toimii Lappeenrannan ja koko maakunnan metsien ja soiden puolesta. Vapaamuotoinen, aktiivinen ja kaikille avoin toimintaryhmä kokoontuu noin kerran kuukaudessa Luonnonsuojelukeskuksessa. Lisäksi metsäryhmä järjestää tapahtumia, esimerkiksi luentoja ja koulutuksia. Lisätietoja <https://www.sll.fi/etela-karjala/tapahtumat>